

27.4. 2020; neděle Misericordias Domini

Introit

1 Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. 2 Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, 3 naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

(Žalm 23,1-3)

1. čtení

10 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“ 11 Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. 12 Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty. 13 Vyvedu je z národů, shromáždím je ze země a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi. 14 Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívát na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských. 15 Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívát, je výrok Panovníka Hospodina. 16 Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit.“

(Ezechiel 34,10-16)

2. čtení

22 Byly právě svátky posvěcení jeruzalémského chrámu; bylo to v zimě. 23 Ježíš se procházel v chrámě, v sloupoví Šalomounově. 24 Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ 25 Ježíš jim odpověděl: „Řekl jsem vám to, a nevěříte. Skutky, které činím ve jménu Otce, ty o mně vydávají svědectví. 26 Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. 27 Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou 28 a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvé. 29 Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky. 30 Já a Otec jsme jedno.“

(Jan 10,22-30)

Sestry a bratří, kam patříme? A komu nasloucháme? Čeho jsme součástí, a co slyšíme? Dnes je druhá neděle po Velikonocích a nese latinský název Misericordias Domini, který je odvozen z latinského znění Žalmu 33,5 - *Milosrdenství Hospodinova plná je země*. A hlavním tématem této neděle je dobrý pastýř. O dobrém pastýři jsme četli i v dnešním textu z Janova evangelia. Pastýř, ovce, jaro, léto to patří k sobě. Máme po Velikonocích, jsme v době rozpuku, konečně cítíme sílu jarního slunce, vidíme kolem sebe kvést stromy a růst krásně zelenou travu. Někteří z nás nástup jara pociťují i jako řezání očí a silnou rýmu.

Ježíš mluví o ovčích, o dobrém pastýři v zimě. Ježíš je v Jeruzalémě, kde je sychravo, nevlídno, šero a tma, žádná romantika, nic moc nadějného. Ježíš se procházel v sloupoví Šalomounově. Židé ho obklopili a řekli mu: „Jak dlouho nás chceš držet v nejistotě? Jsi-li Mesiáš, řekni nám to otevřeně!“ Ježíšova odpověď je jasná: „Řekl jsem vám to, a nevěříte.“ A kromě slov přeci o Ježíši mluví i jeho činy, jeho skutky. Ježíš říká „A“ a také dělá „A“, Ježíšova slova a jeho činy si neodporují, neprotirečí

si. Jak je to možné, že mu nerozumí? Nerozumí jeho slovům, nechápou jeho činy? Kde se mýjejí? Kde je ta chyba? Kdybychom my byli v sloupoví Šalamounově s Ježíšem, věřili bychom, že je Ježíš Mesiáš? Možná je to tím, že se bojí. Třeba mají strach z kacírství, vždyť od malička slychají, že je jenom jeden Bůh. Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův. A teď slyší od Ježíše „Já a Otec jsme jedno.“ Co to znamená? Jsou jedno? Nebo jsou za jedno? Asi někdy máme tendenci se pohoršovat nad lidmi kolem Ježíše z Nazaretu. Je snadné odsuzovat druhé. Je velmi jednoduché se pohoršovat nad druhými, zvláště když nás dělí tolik tisíc let a je mezi námi kulturní propast.

Ježíš je strohý vůči přítomným, velmi tvrdě jim řekne: „Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí.“ Nepatří k němu a nejsou schopni mu ani naslouchat a rozumět mu. To se stává i nám, že se někde cítíme jako cizinci, jako mimozemšťané, kteří mají pocit, že se ocitli v cizím světě. Někdy je to dané věkem a zkušenostmi, že se ve společnosti mladých nebo starých necítíme dobře, protože nejsme na stejné vlně. My máme naladěné třeba střední vlny a ti druzí jsou naladěni na velmi krátkých vlnách. Někdy postačí se jenom přeladit. Chvilí setrváte, zaposloucháte se a naladíte se na stejnou vlnovou délku s druhými. Záleží to na nás i na těch druhých. Někdy se může stát, že máte pocit, že jim rozumíte, že jste se naladili na stejnou vlnovou délku, ale přesto cítíte, že tam nepatříte. I to se stává v naší době, v lidské společnosti, vnitřně rozumíte starým, mladým, chudým, bohatým, rybářům, myslivcům, učitelům, politikům, ale nepatříte tam, nejste jejich součástí, nejste jeden z nich. Ale existuje i druhá možnost jste dospělý, patříte k dospělým, ale nerozumíte jim, nenasloucháte jim. Můžete patřit do nějaké skupiny, ale nemusíte být schopni jim naslouchat, slyšet je, rozumět jim. I my patříme do naší současnosti a přece se můžeme cítit jako cizinci, jako bychom sem ani nepatřili. Nerozumíme naší dnešní moderní době s jejími technickými vymoženostmi. I to se může stát.

Komu nasloucháme a kam patříme? Ježíš říká, že jeho ovce slyší jeho hlas, Ježíš je zná, jdou za ním a Ježíš jim dává věčný život: nezhynou navěky a nikdo je z jeho ruky nevyrvé. Je to naděje a zároveň výzva pro nás, abychom naslouchali Kristu, který je zajedno s Bohem. Nemusíme se bát, že bychom se cítili v Kristově společnosti jako cizinci, jako nezvaní hosté. Nemusíme se bát, že by si někdo šeptal „A ten co tu mezi námi dělá?“ U Boha jsme vítáni všichni, kteří naslouchají, a hledají. A nikdo nás nemůže vyrvat z Otcovy náruče.

A ještě jedna myšlenka, která není z mé hlavy, ale je v mých očích důležitá. I když je nám náš svět cizí, jsem v něm doma. I když je všechno prohrané, děkuji za všechno, za sůl, za zem, světlo světa. Náš současný svět je naším domovem a Božím darem.

Amen

Ohlášky

V Kyjově a ve Veselí nad Moravou obnovíme bohoslužby v neděli 10. května.

3. čtení

21 K tomu jste přece byli povoláni; vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 22 On, hříchu neučinil a v jeho ústech nebyla nalezena lest'. 23 Když mu spílali, neodplácel spíláním; když trpěl, nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, jenž soudí spravedlivě.

24 On, na svém těle vzal naše hříchy' na kříž, abychom zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti.

25 „Jeho rány vás uzdravily.“ Vždyť jste „bloudili jako ovce“, ale nyní jste byli obráćeni k pastýři a strážci svých duší.

(1. Petrova 2,21-25)

Požehnání

24 „Hospodin tě požehná a ochrání tě, 25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, 26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.“

(Numeri 6,24-26)